

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda (.....), illetve a dr. Tamás Olivér Viktor Ügyvédi Iroda (....) által képviselt felperesnek a Nagy, Holló, Kozák és Pátzay Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt alperes ellen tagi kölcsön visszafizetése és járulékai iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2018. január 23-án kelt 3.G.43.568/2016/29. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000 (kétszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 768.000 (hétszázhatvannyolcezer) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint alperes 2008. július 11-én cég jegyzékbe bejegyzett cég, elnevezése kezdetben Kft. volt, ezt követően 2013. március 18-ig Kft., majd ezt követően alperes .. Alperes tagja .., illetve 2010. október 28-tól a felperes.

A felperes 2013. február 5-én 20.000 eurót utalt át alperes Banknál vezetett bankszámlájára, mely összeg 2013. február 6-án jóváírásra került Ft-ban. Ezt követően 2014. január 28-án Limited elnevezésű társaság további 10.000 eurót utalt át alperes bankszámlájára, mely szintén forintban kerül jóváírásra alperes forintszámláján.

Az alperes akkori könyvelői egyeztettek, a társaság akkori képviselőjével és mind a 20.000, mind a 10.000 eurót felperestől származó tagi kölcsönként könyvelték le, a könyvelő írásbeli szerződést nem kapott. A felperes 2015. május 12-én szólította fel alperest 30.000 € tagi kölcsön visszafizetésére, ez nem történt meg, a felperes fizetési meghagyást kezdeményezett, melyet közjegyző 2015. július 14-én bocsátott ki, majd azt a posta "nem kereste" jelzéssel történő visszaküldése után 2015. szeptember 5-i hatállyal lejogerősített.

2015. szeptember 28-i kelettel alperes képviselőjében eljáró jogi képviselő igazolási kérelmet és ellentmondást nyújtott be a közjegyzőnél, kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet is előterjesztette, melyet a közjegyző elutasított a 2015. december 24-én jogerős határozatával, majd elutasította alperes ellentmondását is. 2016. március 9-i beadványában alperesi jogi képviselő kérte, hogy a korábbi beadványában foglalt ellentmondást rendkívüli ellentmondásként bírálja el a közjegyző és a fizetési meghagyásos ügy aktanyomatát küldje meg a perre hatáskörrel, illetékességgel rendelkező bíróságnak.

A közjegyző megállapította az eljárás perré alakulását és hatályon kívül helyezte a fizetési

meghagyás jogerősítő záradékát.

A felperes a per megszüntetését is kérte arra hivatkozva, hogy a fizetési meghagyás jogerőre emelkedett, téves volt a rendkívüli ellentmondás folytán az eljárás perré alakítása. Az eljárás megszüntetése iránti kérelem elutasítása esetén kérte 30.000 € tőke, ezen összeg 2015. július 4-től számított késedelmi kamatai megfizetésére kötelezni alperest a Ptk. 523.§ (1) bekezdése, másodlagosan a Ptk. 230.§ (1) bekezdése, eredeti állapot helyreállítása címén, amennyiben a tagi kölcsön jogcíme nem megalapozott, úgy a Ptk. 361.§ (1) bekezdésére, jogalap nélküli gazdagodásra hivatkozott.

Alperes a per megszüntetése iránti kérelem és a kereseti kérelem elutasítását indítványozta előadva, a rendkívüli ellentmondással nem késett el. Tagi kölcsönt nem kapott, erről szerződés, taggyűlési határozat nincs, a 10.000 € összegű utalás nem is felperestől érkezett, azt felperes nem követelheti vissza.

Az elsőfokú bíróság a 2018. január 23-án kelt 3.G.43.568/2016/29. számú ítéletével kötelezte alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 € tőkét, valamint ezen összeg 2015. június 5. napjától a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, az Európai Központi Bank által meghatározott alapkamattal, ennek hiányában a pénzüpiaci kamat mértékével egyező mértékű késedelmi kamatát. Kötelezte továbbá tizenöt napon belül 1.325.192 Ft perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában elsődlegesen a per megszüntetésére irányuló kérelmet értékelte, a 2009. évi L. törvény 1.§, a Pp. 130.§ (1) bekezdése, 315.§ (2) bekezdés a) pontja, 321.§ (1) bekezdése, valamint a 2009. évi L. törvény 32.§, 36.§, 37.§-ai részletes ismertetése után kifejtette, a közjegyző a kötelezett által előterjesztett ellentmondást elutasította, a határozat jogerőre emelkedett, a kötelezett 17. sorszámú beadványát azonban tartalma szerint rendkívüli ellentmondásnak tekintette és ekként bírálta el, így nem a korábban elutasított ellentmondást bírálta el ismételten. A rendkívüli ellentmondás előterjesztésének feltételei fennálltak, a fizetési meghagyással kapcsolatban kézbesítési vélelem állt fenn, amit a kötelezett megdönteni nem tudott, így a kötelezett a 2009. évi L. törvényben foglalt lehetőséget vette igénybe. A rendkívüli ellentmondás előterjesztésére nyitva álló határidő nem telt el, végrehajtás nem indult, az el sem kezdődött, annak pedig nincs akadálya, hogy a cselekményt valamelyik fél a határidő megkezdődése előtt teljesítsen, így a per megszüntetésére nem kerülhetett sor.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 523.§ (1), 526.§ (1) és (2) bekezdései alapján marasztalta alperest a tagi kölcsön címén előterjesztett kereseti kérelem alapján, utalva arra, írásbeli kölcsönszerződés nem jött létre, annak sem volt nyoma, hogy a taggyűlés tagi kölcsönrel kapcsolatban határozatot hozott volna. A cégnek azonban csak két tagja van, felperes és volt házastársa. Életszerű, hogy a taggyűlés formálisan nem működött, a tagok egymással egyeztetve döntöttek olyan kérdésekben, melyekben egyébként a taggyűlés lenne jogosult dönten. A meghallgatott tanúk, alperes könyvelését végzők megerősítették, alperes akkori törvényes képviselője tájékoztatta őket arról, hogy a perbeli összegek tagi kölcsönök. A két átutalásból az egyik nem közvetlenül felperestől érkezett, de az utalás a felperes nevében történt és ennek a tételnek a könyvelése előtt is egyeztetett a könyvelő a törvényes képviselővel, aki arról tájékoztatta, hogy ezt az összeget is felperestől érkezett tagi kölcsönként kell nyilvántartani. A felperes csatolta azon levelet, mellyel a kölcsönszerződést megszüntette. Igazolta ennek kézbesítését, csatolásra került továbbá alperes korábbi jogi képviselőjének két levele, mellyel úgy nyilatkozott, a perbeli követelést meg kívánja fizetni. Összességében az elsőfokú bíróság az elsődleges jogcím alapján adott helyt a keresetnek, a további jogcímeket nem vizsgálta és a Pp. 78. §, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése alapján mérsékelt összegű perköltség megfizetésére kötelezte az alperest.

Az ítélet ellen alperes fellebbezett, elsődlegesen annak megváltoztatását és a felperesi kereset teljes elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint a tényállás megállapítása téves volt, a szükséges bizonyítást a bíróság nem folytatta le, a felperes kölcsönszerződésre hivatkozott, de ez esetben kétséget kizáróan bizonyítani kellett volna, hogy a felek között hol, mikor, milyen tartalommal, feltételekkel jött létre a kölcsönszerződés, a követelés mikor vált esedékessé, mikor járt le és mikor kellett volna visszafizetni. Írásbeli kölcsönszerződést a felperes nem csatolt, ilyen szerződést a felek nem kötöttek, életszerűtlen, hogy 30.000 € összeg kifizetése kapcsán semmilyen okirat nem készül. A felperes összemosta alperest, mint volt élettársal és ügyvezető tulajdonossal. Tévesen utalt arra a bíróság, hogy miután a felek élettársak voltak, csupán formálisan működött a taggyűlés. Ez a megállapítás téves, a gazdasági társaságnak törvényesen kellett működnie, taggyűlési jegyzőkönyv, döntés pedig nem született a tagi kölcsönnel kapcsolatban. A könyvelést végző tanú vallomása nem elégséges, a 10.000 € tekintetében egy teljesen indifferens harmadik személy gazdasági társaságból érkezett pénz az alpereshez. Szóbeli kölcsönszerződés megkötését sem bizonyította felperes, alperesi részről nem volt tartozáselismerés és a pénzmozgás részben harmadik személytől érkezett. Ezen ellentmondásokat az elsőfokú bíróság nem tárta fel, nem tisztázta. A bíróság nem mellőzhette volna a peres felek személyes meghallgatását, illetve.....meghallgatását, a pénzügyi elszámolás vizsgálatát. Amennyiben a felperes és élettársi kapcsolatban éltek, akkor vagyontársaság is állt fenn közöttük, így ez is kizárná, hogy felperes kizárólagosan jogosult a kölcsönkövetelésre. Elsődlegesen bizonyítottság hiányában, másodlagosan eljárási hiányosságok miatt megalapozatlan az ítélet. Költségmentesség, illetve másodlagosan illetékfeljegyzési jog engedélyezését kérte, hivatkozva arra, a társaság kizárólag a székhelyeként szolgáló ingatlantulajdonnal rendelkezik. Kérte a perkieltekben felperest marasztalni.

A fellebbezési tárgyalásról való távolmaradását kimentette, fellebbezését fenntartva.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében - megismételve korábbi előadását - a per megszüntetését, illetve a közjegyző perré alakulást megállapító határozata hatályon kívül helyezését kérte, utalva arra, az ellentmondás elkésettsége miatt a perré alakulás megállapítása tévesen történt, a rendkívüli ellentmondás is elkésett, a perré alakulás törvényi feltételei nem álltak fenn. Másodlagosan az ügy érdemére vonatkozóan utalt a tanúk vallomására, továbbá arra, maga utasította alperes könyvelését végző társaságot, hogy a beérkezett perbeli összegeket felperes tagi kölcsönként könyveljék. Alperes tulajdonosai elfogadták és jóváhagyták a felperes által nyújtott tagi kölcsönöket. Téves volt a fellebbezés abban a tekintetben is, hogy nem volt tartozáselismerés, utalt a becsatolt levelezésre.

A 2014. január 28-i utalás kapcsán hivatkozott az átutaló társaság nyilatkozatára, alperes állításával ellentétben bizonyításra került, hogy ez az összeg is a felperestől érkezett, az alpereshez felperes nevében történt az utalás. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, szükségtelen volt meghallgatása. Nem releváns, hogy felperes és élettársi kapcsolatát az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, az a pernek nem volt tárgya, így az esetleges kettejük közti vagyontársaság és elszámolás sem. A felperes bizonyította a követelését, feltételeken ideiglenes intézkedés elrendelését, illetve pénzkövetelés biztosítása érdekében végrehajtási jog bejegyzését kérte alperes tulajdonában lévő ingatlanra.

Becsatolta a Fővárosi Törvényszék .../22. a 13 határozatát és a Fővárosi Ítélet táblát 13.Ktf.44.041/2018/2. számú határozatát.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan:

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helytállóak voltak levont jogi

következtetése is, azokkal a Fővárosi Ítéltábla egyetértett.

A per megszüntetésével kapcsolatosan az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, az nem volt indokolt, ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla utal a BDT2016.3503 számú jogesetben írtakra, arra, a közjegyző perré alakulást megállapító határozata értesítése pervezető végzés, ellene nincs helye fellebbezésnek és a közjegyző ezen határozatát a perbíróság nem helyezheti hatályon kívül. A perré alakulást megállapító határozat folytán mind a felperes, mind az alperes a jelen perben adhatta elő érveit, álláspontját, felperes a kereseti kérelmét alátámaszthatta, alperes a kereseti kérelemmel szemben a védekezését előterjeszthette.

A fellebbezésben felhozottakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla kiemeli, az elsőfokú bíróság a becsatolt korábbi levelezés, illetve és tanúk vallomása alapján helytállóan állapította meg, hogy felperes az alperesnek tagi kölcsönt nyújtott és helyesen kötelezte annak visszafizetésére. A korábbi levelezés ténybeli elismerést tartalmaz, a tanúk vallomása pedig egyértelmű volt abban a tekintetben, hogy alperes ügyvezetője,kifejezett utasítása alapján számvitelileg is tagi kölcsönként tartották nyilván a 20 ezer, illetve 10 ezer eurós átutalást.

Helytállóan mellőzte az elsőfokú bíróság a további bizonyítást is, mint szükségtelent. A felperes és közti elszámolás nem tárgya a jelen pernek.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése, a Pp. 239.§-a, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése figyelembevételével kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest az államnak külön felhívásra az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illeték, valamint a felperes javára a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2019. január 30. napján

Dr. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.

előadó bíró

Dr. Kolozs Balázs s. k.

bíró